

"מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות. שבין ספרדים לאשכנזים וכו'". – בשנת תשד"מ ביקרו אצל הרבי שני הרבנים הראשיים, האשכנזי והספרדי – מיד אחרי בחירתם לתפקיד (הרב אברהם שפירא הכהן והרב מרדכי אליהו, שיחיו ויאריכו ימים [וצ"ל]). בין היתר, נסבה השיחה על לימוד תורת הסוד ועל ביטול המחיצות שבין אשכנזים לספרדים.

להלן נעתיק את רשימת הדברים מתוך הספר "בצל החכמה": הרב שפירא שליט"א:

לימוד הקבלה היה נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים (בשער "שורשי החסידות" נצטט את דברי הרבי הרי"צ שהמפיצים הראשונים של תורת הסוד בארצות אשכנז הם הספרדים, שהגיעו לשם בעקבות גירוש ספרד. ולפי זה הן "גדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל" והן הפצת הקבלה בארצות אשכנז נזקפת לזכותה של יהדות ספרד. וכדברי הרבי, שהובאו בהערה ו' של הפרק הבא, שהספרדים קדמו לאשכנזים בתורת הסוד.).

כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני ישראל הן אשכנזים והן ספרדים. בנוגע לאשכנזים הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים כותב בפירושו למשלי (פרק ב' פסוק ט. ונצטט את דברי הגר"א מילה במילה:

"כי כאשר יבין הסוד על בוריו, יהיה לו הכל אצלו על בוריו: הפשט והרמוז הדרוש וסוד. אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו",

עד כאן לשון הגאון מוילנא. בהמשך היחידות הזאת ביקשו הרבנים הראשיים מהרבי ברכה "שלא נכשל בדבר הלכה". והרבי ענה להם על פי דברי הגר"א, שרק אם לומדים פנימיות התורה רק "אז בטוחים שיצליחו לכיין לאמיתתה של תורה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין" וכפי שהוזכר לעיל מפירוש הגר"א] [=שהעתקנו כאן], ("בצל החכמה" עמוד 220). שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו! וכדור שלאחריו הדפים תלמידו המובהק ר' חיים מוולוז'ין – את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה [...] ובנוגע לספרדים [...]

ונמצא שהלימוד הפנימיות התורה שייך לכל החוגים של בני ישראל, הן אשכנזים והן ספרדים [...]... מכיוון שהצטיינותם של הספרדים בלימוד הסוד וזכות ראשונים ששמורה להם בזה אינה שוללת או מבטלת, חלילה, את הובת הלימוד הזה מאחינו האשכנזים; שכן תועלת עצומה יש בלימוד זה, וכדברי הגר"א שהרבי מצטט (העתקנו אותם לעיל בהערה 9) ודבר נוסף: זוהי הדרך הנכונה לבטל את המחיצות ולחבר בין אשכנזים וספרדים). שספרדים היו רגילים בלימוד הקבלה יותר מאשר האשכנזים, ולכן צריך לבטל מחיצה זו [...].

(“בצל החכמה” עמודים 208–209)